

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.203/2023/7. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Vágner Béla ügyvéd ügyintézője mellett eljáró Vágner Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek – a dr. Felek Tímea (cím) ügyvéd által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen sérelemdíj, kártérítés megfizetése iránt indított perben – mely perben az alperes pernyertessége érdekében az ifj. dr. Horváth Ferenc ügyvéd (cím) által képviselt beavatkozó neve (cím) beavatkozott – a Miskolci Törvényszék 21.P.21.025/2020/74. számú ítélete ellen az alperes által 75. sorszámmal benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részében helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 37 500 (harminchétezer-ötszáz) forint másodfokú eljárással felmerült költséget.

A le nem rótt 120 000 (százhuszezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az alperes 2019. július 11. napján vette fel az akkor 12 éves felperest fül-orr-gége osztályára orr- és garatmandulák együttes túltengése miatt. 9 óra 20 perc és 9 óra 35 perc közötti időszakban végezte el a torokmandula-műtétet (tonsillectomia) és orr-garatmandulaműtétet (adenotomia). A mandulaműtét közben a felperes bal lábszárára (térd alatti részre) felhelyezett negatív lap alatt a műtét közben kb. diónyi égési sérülést észleltek, az elektromos készülék a hibát nem jelzett. Az égési sérülés észlelését követően a másik végtagra új negatív lapot helyeztek fel a műtét végéig, majd az égési sebet ellátták.

[2] A fül-orr-gégészeti osztály másnap a felperest jó általános állapotban azzal bocsátotta otthonába, hogy „nem veszélyes” égési sérülés miatt van bekötve a lába. Akkor nem közölték, hogy a felperes II. vagy III. fokú égési sérülést szenvedett, a fül-orr-gégészeti zárójelentés az égési sérülés tényét nem rögzítette, annak ellátására vonatkozó javaslatot nem tartalmazott. A III. fokú égési sérülést csak a felperes törvényes képviselőjének kérelmére kiadott újabb zárójelentés tartalmazta.

[3] Az esti órákban a szülők rossz állapotúnak ítélték a sebet, és ellátása érdekében a ... Kórház ambuláns rendelésén jelentkeztek, ahol a dokumentáció szerint a szennyezett, fertőzött sebet ellátták, fizikai sebtisztítást végeztek és antiszeptikus kötést alkalmaztak. Ugyanitt látták el a felperes sérülését 2019. július 14-én, 16-án, 18-án és 20-án is, majd 2019. július 20-án javasolták, hogy a felperes az alperes Égéscentrumában jelentkezzen kötéscserére, esetleges műtéti necrectomia elbírálására.

[4] Az alperes plasztikai és égéssebészeti részlegére 2019. július 22-én vették fel a felperest, majd másnap megműtötték: a bal lábszár distalis harmadában dorsalisan 3x4 cm-es területen fekete, tapadó necrosist, III. fokú égési sérülést tapasztaltak, az ép vérellátású részig necrectomiát végeztek, majd a bal combról vett egészséges bőrfelülettel bőrátültetést végeztek. A beavatkozás miatt a felperest 2019. július 22-től július 29-ig fekvőbetegként kezelték az alperesi intézményben.

[5] A felperesnek a bal combja középső harmadának oldalsó felszínén 8x4 cm-es a bőrátültetés miatti beavatkozás nyoma, míg a bal lábszára alsó harmadának a hátsó felszínén 5 cm átmérőjű, környezeténél enyhén világosabb bőrrel fedett terület alakult ki. A felperes lábán a hegvonat, továbbá a műteti bemetszés vonala és a gyógyuló szövet, valamint a felhasznált szövet helye is látható, a vádliján, a bal lábának hátsó részén látható égett bőrfelületen az esztétikai fogyatékoság maradandó, végleges állapot.

[6] A bőrátültetés utáni gyógytartam 14-16 hétig tartott. Ez idő alatt a felperes ágyhoz kötötte otthonában lábadozott, s minden olyan tevékenységben korlátozott volt, ami a bal alsó végtag terhelésével járt, így a sporttevékenység mellett a sétában is. A bőrátültetés miatt a családi nyaralás megghiúsult, a felperes az úszótáborban sem tudott részt venni. Az operációt követően kiújult a korábbi beszédhibája, fokozottan jelentkezett a dadogása, ez az eltelt időben rendeződött. A mozgáshiány következtében a felperes testsúlya is megnövekedett. A felperes 2019. szeptemberben és októberben teljesen felmentett, majd novemberben részlegesen felmentett volt az a testnevelési órákon.

[7] Az égési sérülés ellátása a szakmai szabályoknak megfelelően és időben történt; a 3 hónapot meghaladó gyógytartam nem a késedelmes ellátásból eredt és nem volt összefüggésben a felperesi törvényes képviselő tájékoztatásával és a zárójelentés hiányos tartalmával.

[8] A felperest a mindennapi életében a sérülés gátolja, visszahúzódóbb lett, közösségi eseményeken és a családi programokban sem a korábbi lelkesedéssel vesz részt. A bal lábán látható hegek zavarják, azt takarni igyekszik, tornaórán sem szívesen vetkőzik le, strandra nem jár. Az általános iskolában alapos munkára törekvése visszaesett; társaihoz fűződő viszonya megváltozott, passzív, önbizalomhiányos, tartózkodó lett. A nagybátyjával és a szüleivel sem szívesen mozdul ki, elmaradtak a korábbi kerékpártúrák; a kortársaival sem jár már focizni. A nyári melegben is hosszú nadrágot visel, a lábát védeni kell a naptól. Nem zárható ki fájdalomérzet fellépése a bal alsó végtagjának terhelése következtében a későbbiekben sem, ami nemcsak intenzív sporttevékenységben korlátozhatja. A műtétek időszakában 12. életévében lévő felperes kénytelen volt megváltoztatni életvitelét, a korábbi lehetőségei beszűkültek. A bal alsó végtagját csúfító-torzító jellegű hegesezés már kialakult, végső állapotot tükröz, a társadalmi életben való részvétele is tartósan megnehezült.

[9] Az égési sérülés miatt elvégzett műtét, a bal lábán maradandó testi sérülés a felperesnél pszichés változást okozott, testi betegségtudata, félelme, szorongásos feszültsége van. Örömforrásainak köre csökkent, érdeklődése szűkebb terjedelmű, kapcsolati törekvése kisebb. Pszichés állapota tartósan kialakult, annak változatlansága várható, lelki sérülését a fizikai idő nem oldja meg. A lelki sérülés enyhe-közepes mértékű, 20-40 %-os szinten valószínűsíthető.

[10] A felperes keresetében kérte annak a megállapítását, hogy az alperes megsértette a testi épséghez és lelki egészséghez fűződő személyiségi jogát, amikor az orr- és garatmandula műtét során nem a legnagyobb gondossággal járt el, amelynek következtében az elektromos és elektródája a felperes bal csípőtájékán és bal vádliján III. fokú égési sérülést okozott. Kérte az alperest kötelezni 20 000 000 forint sérelemdíj, 468 736 kártérítés és ez utóbbi után 2020. február hó 21. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamata, valamint perköltségének a megfizetésére.

[11] Az alperes érdemi ellenkérelmében elismerte, hogy a műtét során a felperes által elszenvedett égési sérülés az alperes felróható egészségügyi ellátásával okozati összefüggésben következett be, hogy a felperes lábán a hegvonat, továbbá a műteti metszés vonala esztétikai szempontból kifogásolható alakváltozást idéztek elő. Vitatta azonban, hogy sérelemdíj a felperest megilletné, ha mégis, akkor azt eltúlzottnak ítélte. Vitatta, hogy a

felperes által elszenvedett égési sérülés elhúzódó gyógytartama annak késedelmes ellátásából eredt. Szakértői bizonyítás nélkül nem fogadta el, hogy az égési sérülés a felperes pszichés károsodásához vezetett, valamint, hogy mindennapi életvitele, mozgása a közölt mértékben beszűkült, az egész életére kiható fizikai és pszichikai sérelmet szenvedett el.

[12] A beavatkozó mindenben csatlakozott az alperes ellenkérelméhez.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy alperes megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2019. július 11. napján végzett orr-garatmandula műtét során használt elektromos kés elektródája az alperesnek felróhatóan okozott égési sérülést a felperesnek a bal csípőjén és alsó végtagján. Kötelezte az alperest a felperes javára 5 172 408 forint, valamint abból 172 408 forint után 2020. február 21. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára 610 000 forint, a beavatkozóknak az általános forgalmi adót is magában foglaló 308 610 forint perköltség megfizetésére. Kötelezte az alperest az állam javára 74 718 forint előlegezett költség megfizetésére és megállapította, hogy további 224 156 forint előlegezett költség, valamint az 1 228 124 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[14] Az ítélet indokolásában rögzítette: az alperes sem tette vitássá, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 244. § szerint irányadó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:519. § alapján a felperest ért vagyoni és nem vagyoni károkért teljes felelősséggel tartozik. A Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes keresetben foglalt személyiségi jogait; a Ptk. 2:53. § alapján kötelezte az alperest a felperes személyiségi jogai megsértéséből eredő kár megfizetésére; továbbá a Ptk. 2:52. § alapján kötelezte sérelemdíj megfizetésére is.

[15] Az aggálytalan igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján rögzítette, hogy az felperes égési sérülését az alperesi fül-orr-gégészeten a konzervatív kezelés elvének megfelelően látták el. A s.-i ambulancia időben irányította a felperest az alperes Égéscentrumába, az ott elvégzett necrectomia is a szakmai szabályoknak megfelelően és időben történt. Az égési sérülés gyógykezelésre való javaslat, illetőleg a részletes tájékoztatás elmaradása a felperesnél elszenvedett károsodás bekövetkezésével nem áll okozati összefüggésben.

[16] A sérelemdíj összegének meghatározása során figyelemmel volt a tanúvallomások és okirati bizonyítékok mellett az aggálytalan igazságügyi pszichológiai és orvosszakértői vélemény megállapításaira is. Értékelte, hogy a felperes maradandó, ám kisebb felületen bekövetkezett esztétikai hibával járó sérülést szenvedett el; figyelembe vette a műtéttel járó fájdalmat, a nyári programok elmaradását, a mozgásszegény életmód elszenvedését, a korábbi beszédhiba kiújulását. Arra is figyelemmel volt, hogy a felperesnek a bal lába terhelésétől akár élete végéig is tartózkodnia kell, mivel nem zárható ki a terhelésből következő fájdalom fellépése, amely az intenzív sporttevékenység mellett akár a sétában is korlátozhatja. Értékelte, hogy a felperes magába fordulóvá vált, a lábán látható sebek eltakarására törekedve a nagy melegben is hosszú nadrágban jár, a bal lábán kialakult maradandó hegesezés feszélyezi, korábbi aktív tevékenységeivel felhagyott. Testi betegségtudata, féelme, szorongásos feszültsége alakult ki, örömforrásainak köre csökkent, érdeklődése szűkebb terjedelmű, kapcsolati törekvése kisebb, viszonyulásainak hőfoka alacsonyabb. A felperes által elszenvedett lelki sérülés enyhe-közepes mértékű, amelynek következtében a mindennapi életvitele beszűkült, esetében a pozitív változás valószínűsége kicsi. Kiemelten értékelte a felperes életkorát. Figyelembe vette ugyanakkor, hogy később a felperes dadogása rendeződött, baráti kapcsolatai nem szakadtak meg. Tekintettel volt a

hasonló ügyekben követett és felhívott bírói gyakorlatra és az elbíráláskori ár- és értékviszonyokra is, ezért 5 000 000 forint sérelemdíjat látott megállapíthatónak a felperest ért nem vagyoni hátrányok kompenzálására.

[17] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján a felperes 25%-os pernyertességi arányának figyelembevételével rendelkezett a perköltség és az állam által előlegezett költség és illeték megfizetéséről.

[18] Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a sérelemdíj összegét 3 500 000 forintra leszállítani, valamint kötelezni a felperest első- és másodfokú perköltségének megfizetésére. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményét a Pp. 279. § (1) bekezdését megsértve mérlegelte, a sérelemdíj összegét eltúlzott mértékben állapította meg, az nem áll összhangban az ár- és értékviszonyokkal és a bírói gyakorlattal, valamint a jogsértés súlyával, és annak a felperesre és környezetére gyakorolt hatásával sem. Az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy 2020. márciusától a COVID-19 világjárvány miatt a szabadidős és egyéb tevékenységek jelentősen korlátozottak voltak, az iskolai oktatás távoktatás útján zajlott, a felperes társadalmi kapcsolatainak beszűkülése részben erre vezethető vissza, mely a Pp. 266. § (2) bekezdése szerinti köztudomású tény.

[19] Az elsőfokú bíróság szintén elmulasztotta értékelni, hogy a felperes pszichoterápiás segítséget nem vett igénybe; pedig az igazságügyi pszichológus véleménye szerint az ellátás esetén a pozitív változás esélye kicsi, de elérhető, reális cél. A sértett esetleges közrehatása a bírói gyakorlat szerint a sérelemdíj összegénél mérlegelhető (BH2021. 49).

[20] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségének megtérítésre kötelezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság figyelemmel volt az alperes fellebbezésében felhívott körülményekre is. A felperes társadalmi kapcsolatai nem a COVID-19 járvánnyal összefüggésben, hanem már azt megelőzően, a 2019. júliusi műtétet követően beszűkültek. Kiemelte továbbá, hogy az igazságügyi pszichológiai szakvélemény szerint egyaránt vannak a pszichoterápiára fogékony és arra rezisztens személyek, a terápiás kezeléssorozat eredményét nem lehet előre megmondani, minél könnyebb egy eset, az eredmény annál valószínűbb, ám a felperes esete nem minősül könnyűnek. A szakértői vélemény szerint a felperes lelki sérülései kizárólag az elszennvedett égési sérülésre vezethetők vissza, a 12 éves gyermek testfelszíni sérülése befolyásolja a kortárs csoport általi elfogadását, párválasztását, családalapítását is; lelki sérülését a fizikai idő nem oldja meg. A megállapított sérelemdíj mérséklése az eset összes körülménye alapján így nem indokolt.

[21] Az alperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat. Kiemelte: nem annak van jelentősége, hogy a pszichoterápiás ellátás eredményes lett volna vagy sem, hanem annak, hogy arra nem került sor.

[22] A beavatkozó a másodfokú eljárásban nem tett nyilatkozatot.

[23] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között, azaz az ítélet egyéb rendelkezéseit nem érintve kizárólag a felperes javára megítélt sérelemdíj összege és ezzel összefüggésben álló perköltség tekintetében vizsgálta felül; a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el, és azt megalapozatlannak találta.

[24] A Ptk. 2:52. § (3) bekezdése értelmében a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire figyelemmel határozza meg akként, hogy a sérelemdíj reparatív és preventív funkciói egyaránt érvényre jussanak (Kúria Pfv.IV.20.458/2019/4.). A jogsértés súlya, ismétlődő jellege és a felróhatóság mértéke mellett a sérelemdíj összegének meghatározása

során kiemelkedő jelentősége van a jogsértés sértettre és környezetére gyakorolt hatásának. Az elsőfokú bíróság ítéletének [52]-[56] bekezdéseiben részletesen rögzítette mindazon körülményeket, amelyeket a sérelemdíj összegének meghatározása során figyelembe vett. A lefolytatott bizonyítás eredményeként helytállóan állapította meg a felperes sérüléseit, maradványállapotát, pszichés hátrányait, az életvitelében bekövetkezett változásokat is; a felperest ért nem vagyoni hátrányokat teljeskörűen és kellő súllyal értékelte, ennek megfelelően állapította meg az azok kompenzálására szolgáló sérelemdíj összegét is.

[25] Az alperes fellebbezésében tévesen tulajdonított jelentőséget a felperes társadalmi kapcsolatainak bizonyított beszűkülésével összefüggésben a COVID-19 világjárványnak és az azzal összefüggő egyes korlátozásoknak. A felperes második, börtüntétést elvégző műtétjére 2019. július 23. napján került sor, a 14-16 hetes gyógytartam 2019. november 12. napján, azaz még a világjárvány kitörése és az azzal kapcsolatos intézkedések bevezetése előtt lezárult. A felperes 2019. szeptembertől részt vett a jelenléti iskolai oktatásban, ezen időszakra vonatkozóan is rögzítette a pedagógiai jellemzés, hogy a felperes viszonya megváltozott a társaival szemben, zárkózottabb, passzívabb lett. A tanúk ezen műtétet követő időszakra vonatkozóan adták elő, hogy a felperes nem szívesen mozdult ki otthonról, korábban szokásos, rokonaival közös programoktól is elzárkózott. Az igazságügyi pszichológus szakértő pedig 2022. május 27. napján – tehát jóval a járványügyi intézkedések feloldását követően – elvégzett vizsgálat eredményeként rögzítette, hogy a felperes kapcsolati törekvése kisebb, viszonyulásainak hőfoka hűvösebb; mely pszichés állapota a 2019. július 11. napján végzet műtét során bekövetkezett égési sérülésével függ össze. A szakértő a vizsgálat időpontjára vonatkozóan állapította meg, hogy a felperes égési sérüléssel összefüggő lelki sérülése, testi betegségtudata, félelme befolyásolja társadalmi kapcsolatait, mindennapi tevékenységét. Ezért nem volt annak jelentősége, ha egy átmeneti időszakban a járványhelyzettel összefüggésben a társadalmi kapcsolatok fenntartása, a mindennapi életvitel a társadalom más tagjai számára is korlátozott volt, hiszen a felperesnél ez az alperesnek felróhatóan bekövetkezett sérüléssel összefüggésben ezen időszak előtt is fennállt, és azt követően is fennmaradt; az tehát a járványügyi korlátozásokkal nem függ össze.

[26] Az alperes fellebbezésében hivatkozott, a pszichoterápiás ellátás igénybevételének elmulasztásában álló kárenyhítési kötelezettség megsértése az ítéltábla álláspontja szerint a felperesnek nem felróható. A felperes édesapjának tanúvallomása szerint a család igyekezett foglalkozni a gyermek pszichés problémáival, bízva abban, hogy az idő megoldja a helyzetet; melyet alátámaszthatott, hogy a felperes égési sérülését követően kiújult beszédhibája utóbb rendeződött. A perben nem merült fel adat arra, hogy a felperesnek bárki pszichológusi, pszichiátriai segítséget, terápiát ajánlott volna fel, amit ő alaptalanul visszautasított. Ezen körülmények között a töretlen bírói gyakorlat (Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.343/2014/4., 7.Pf.21.715/2014/7., Kúria Pfv.22.509/2017/6.) az ellátás igénybevételének elmulasztását nem tekinti a kárenyhítési kötelezettség megszegésének.

[27] Az ítéltábla rámutat továbbá, hogy az aggálytalan pszichológiai szakértői vélemény szerint is legfeljebb eshetőleges összefüggés lehet a pszichés ellátás igénybevételének hiánya és a felperes jelen pszichés állapota között. A szakértői vélemény kiegészítése szerint a pszichoterápiás beavatkozás hatékonysága előre nem megjósolható, az azonban kijelenthető, hogy a felperes esete nem tekinthető könnyűnek, a pozitív változás esélye kicsi, de reális lehet. Ugyanakkor a felperes életkorára tekintettel nagy a valószínűsége az ún. „bullying”-nak; a kortársi folyamatok nem kedveznek a felperesnek. A szakvélemény fellebbezésben idézett, a szöveggörnyezetből kiragadott megállapítása nem jelenti tehát azt, hogy szakszerű segítség igénybevétele esetén az állapotjavulás biztosan bekövetkezett volna vagy bekövetkezik; az elérhető javulás mértéke sem állapítható meg bizonyossággal. Az

azonban a bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felperest olyan pszichés trauma érte, amely a mindennapi életére jelentős kihatással van. A pszichoterápiás ellátás igénybevételének elmulasztása ez okból sem indokolja a sérelemdíj összegének csökkentését (hasonlóan érvelt a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.183/2012/4. szám alatti ítéletében).

[28] A fellebbezés hivatkozásával ellentétben az elsőfokú bíróság által megállapított összegű sérelemdíj kielégíti az egységesség követelményét is, mivel igazodik a hasonló időpontban bekövetkezett hasonló jogséremlmekért jogerősen más ügyekben megállapított sérelemdíj nagyságrendjéhez is. Az elsőfokú bíróság által felhívott határozatok mellett az ítéltábla utal a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.294/2019/5-II. szám alatti ítéletére, amelyben a 2016. évi ár- és értékviszonyok alapján 1 500 000 forintot ítélt meg annak a 16 éves, versenyszerűen sportoló gyermeknek, aki balesete miatt két műtetre kényszerült és mintegy fél évig volt kénytelen felhagyni a sporttal, de akinek sérülése három hónapos funkcionális gyógytartam mellett, egészségkárosodás visszamaradása nélkül gyógyult és lelki sérülése nem volt. Szintén a Fővárosi Ítéltábla 3 500 000 forint sérelemdíjat ítélt meg a 2016. évi ár- és értékviszonyok alapján azon felnőttkorú személynek a 7.Pf.20.909/2019/12. szám alatti ítéletével, aki az orvosi ellátás hibája miatt ismételt műtetre kényszerült és ezzel gyógyulási folyamata mintegy megkétszereződött, lábszárában zavaró hegek maradtak vissza, lábának terhelhetősége csökkent, mely foglalkoztathatóságát is korlátozta, továbbá hangulata is hátrányosan változott, élettere, szabadidős lehetőségei beszűkültek.

[29] A kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a nem vagyoni kártérítés (sérelemdíj) összegét vagy a balesetkori életviszonyok alapján kamattal vagy pedig az elbírálaskori életviszonyok alapján, kamat nélkül kell megállapítani (Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.714/1996., EBH2009. 2041). Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegét az elbírálaskori (azaz 2023. évi) ár- és értékviszonyok figyelembevételével határozta meg, melyet a felek egyike sem sérelmezett. Különös nyomatékkel kellett ezért figyelembe venni, hogy a fent idézett esetekben megítélt sérelemdíjak a 7 évvel korábbi ár- és értékviszonyokhoz igazodtak, így olyan mértékű sérelemdíjat kellett megállapítani a felperesnek, amely az e határozatok óta igen jelentősen megváltozott ár- és értékviszonyok között is alkalmas az őt ért séremlmek megfelelő pénzbeli ellentételezésére. Nyomatékosan vette figyelembe az ítéltábla is, hogy a megállapított immateriális séreml különösen érzékeny korban érte a felperest, annak következményeit még hosszú távon kell elviselnie.

[30] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összege arányban áll a felperes által fiatal korban, érzékeny időszakban elszennvedett, esztétikai jellegű maradandó fogyatékoságot és lelki sérülést is előidéző, a mindennapi életét jelentősen befolyásoló hátrányokkal; megfelel a hasonló ügyekben követett bírói gyakorlatnak és az az elbírálaskori ár- és értékviszonyoknak, annak leszállítása nem volt indokolt.

[31] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét mindezekre tekintettel a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint saját másodfokú eljárással felmerült költségeinek viselése mellett köteles megtéríteni a felperes fellebbezéssel felmerült költségeit is. Az ítéltábla az alperest – a felszámításnak megfelelően – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerinti, a fellebbezéssel vitatott 1 500 000 forintos összeghez igazodó munkadíj megfizetésére kötelezte a felperes javára, annak mérséklésére nem látott indokot. Az alperesi beavatkozónak a másodfokú eljárással költsége nem merült fel.

[33] Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

Debrecen, 2023. szeptember 28.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor
Tamás s.k. bíró